

Έναρξη των εσπερινών κηρυγμάτων υπό του Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Η Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων, με βαθύ αίσθημα ποιμαντικής ευθύνης και συνεχούς μέριμνας για την πνευματική ενίσχυση του λαού του Θεού, προγραμμάτισε την έναρξη των εσπερινών κηρυγμάτων με θέμα: «Διδαχή στην προς Ρωμαίους επιστολή του Αποστόλου Παύλου».

Ιδιαίτερη ευλογία για το πλήρωμα της τοπικής μας Εκκλησίας αποτελεί το γεγονός ότι τις ομιλίες θα πραγματοποιεί ο ίδιος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.

Τιμόθεος, ο οποίος θα αναπτύσσει κάθε Κυριακή απόγευμα την εκάστοτε θεματική, προσφέροντας πατερική καθοδήγηση και θεολογικό φωτισμό.

Η έναρξη του κύκλου των κηρυγμάτων έλαβε χώρα το απόγευμα της Κυριακής 2 Νοεμβρίου 2025, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσας. Προηγήθηκε η τέλεση ιεράς Παρακλήσεως στις 5:30 μ.μ., ενώ στις 6:00 μ.μ. ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε την πρώτη ομιλία της σειράς.

Ο Σεπτός μας Ποιμενάρχης τόνισε ότι, μετά τον COVID και τα υπόλοιπα προβλήματα που παρουσιάστηκαν, έπρεπε να επιχειρήσουμε ξανά μια προσπάθεια και ένα νέο ξεκίνημα, διότι η πνευματική ζωή δεν σταματά ποτέ και ο αγώνας για την απόκτησή της, καθώς και η προσπάθεια που πρέπει να καταβάλλουμε ως χριστιανοί, συνεχίζονται αδιάκοπα.

«Θα προσπαθήσουμε λοιπόν, με τη χάρη του Θεού, τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος και την καθοδήγηση του Αποστόλου των Εθνών, του Παύλου, να προσεγγίσουμε φέτος την επιστολή του, η οποία είναι ένα καταπληκτικό κείμενο. Απόψε θα κάνουμε μια εισαγωγική προσέγγιση ώστε από τις επόμενες Κυριακές να εξετάσουμε επακριβώς το ιερό κείμενο» τόνισε.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου μας εισήγαγε στην Επιστολή του Αποστόλου Παύλου προς τους Ρωμαίους, ένα από τα κείμενα κομβικής σημασίας για τη χριστιανική

θεολογία. Πρόκειται για ένα έργο που περιλαμβάνει συστηματικά τη διδασκαλία του Αποστόλου, φωτίζοντας τη νέα θέση της ανθρωπότητας απέναντι στον Θεό, η οποία αποκαθίσταται με την ενανθρώπιση του Λόγου.

Ο Απόστολος Παύλος, μετά τις επιτυχημένες ιεραποστολικές του δραστηριότητες στη Μακεδονία και την ίδρυση της Εκκλησίας της Νικοπόλεως, βρίσκεται στην Κόρινθο, φιλοξενούμενος στον Γάιο. Εκεί, περίπου το 57 μ.Χ., ετοιμάζεται να μεταφέρει χρήματα στους χριστιανούς της Ιερουσαλήμ. Η επιστολή προς Ρωμαίους γεννήθηκε από πολλαπλά κίνητρα.

Ο Παύλος επιδιώκει τη διεύρυνση του Ευαγγελίου προς τη Δύση, θεωρώντας τη Ρώμη κομβικό σημείο για την οικουμενική Εκκλησία. Παράλληλα, θέλει να αποκαταστήσει σχέσεις με την Εκκλησία της Ιερουσαλήμ και να διαβεβαιώσει ότι η κατάργηση του Μωσαϊκού Νόμου δεν αποτελεί παρασπονδία, αλλά έκφραση της νέας πνευματικής πραγματικότητας. Τέλος, ως πνευματική διαθήκη, η επιστολή συνθέτει με συστηματικό τρόπο το Ευαγγέλιό του, σε αντίθεση με το πιο συναισθηματικό ύφος της προς Γαλάτες επιστολής. Η αποστολή της επιστολής έγινε με τη βοήθεια του γραφέα Τέρτιου και στάλθηκε στη Ρώμη μέσω της διακόνισσας Φοίβης.

Στην ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι το κεντρικό θέμα της επιστολής είναι η νέα σχέση της ανθρωπότητας με τον Θεό μέσω του Χριστού. Προτού έρθει ο Χριστός, τόσο οι ειδωλολάτρες όσο και οι Ιουδαίοι ζούσαν σε πνευματικό και ηθικό ξεπεσμό. Οι ειδωλολάτρες, παρότι αναπτύχθηκαν σε πνευματικό, καλλιτεχνικό και φιλοσοφικό επίπεδο, λάτρευαν την κτίση αντί για τον Κτίσαντα, οδηγούμενοι σε κοινωνική κατάπτωση και ηθική διαστροφή. Οι Ιουδαίοι, ενώ είχαν τη θεία Αποκάλυψη και τον Μωσαϊκό Νόμο, παρερμήνευαν το νόμο, θεωρώντας τον μέσο σωτηρίας μέσω των δικών τους κατορθωμάτων. Ο Παύλος εξηγεί ότι ο νόμος ήταν παιδαγωγικό μέσο, προσωρινό, και ότι η σωτηρία δεν προέρχεται από τον Μωυσή αλλά από τον Χριστό.

Η βαθύτερη αμαρτία των ανθρώπων έγκειται στην άρνηση αναγνώρισης της αμαρτωλότητάς τους και στην προσπάθεια να εξασφαλίσουν σωτηρία μέσω δικών τους κανόνων. Η σωτηρία, αντίθετα, προσφέρεται ως δώρο από τον Θεό, μέσω της αγάπης και της θυσίας του Χριστού. Η ενέργεια του Θεού ανακαινίζει την ψυχή, μεταμορφώνοντας τον πιστό σε «καινή κτίση». Η πίστη απαιτεί αφοσίωση και ανεπιφύλακτη εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού, ενώ αποτελεί «λογική λατρεία», δώρο του Αγίου Πνεύματος. Παράλληλα, ο Παύλος απορρίπτει την ιδέα του προαιώνιου προορισμού, επισημαίνοντας την παγκοσμιότητα της θείας πρόνοιας και την ανθρώπινη δεκτικότητα στη χάρη του Θεού.

Όσον αφορά την ηθική συμπεριφορά και την κρατική εξουσία, η επιστολή

υπενθυμίζει ότι η αληθινή ηθική πηγάζει από το νέο πνεύμα της πίστης, και όχι από εξωτερικούς κανόνες ή ηθικισμούς. Η κρατική εξουσία θεωρείται θεσμός εκ Θεού, διορισμένος για την περιστολή του κακού, ενώ η Εκκλησία δημιουργεί έναν εσωτερικό κόσμο, όπου παραμένει ανεπηρέαστη από την πολιτική.

Συνοψίζοντας, η Επιστολή προς Ρωμαίους περιέχει σχεδόν ολόκληρη τη θεολογία του Αποστόλου Παύλου. Η έννοια της «δικαιώσεως εκ πίστεως», που πολλές φορές παρερμηνεύτηκε ιστορικά, για τον Παύλο αποτελεί μεταβατικό στάδιο προς την πλήρη ζωή εν Χριστώ, καρποφορούμενη από τη Θεία Ευχαριστία και τις ενέργειες του Αγίου Πνεύματος. Η επιστολή κλείνει με την επίκληση: «Εξ αυτού και δι' αυτού και εις αυτόν τα πάντα», συνοψίζοντας την ολοκληρωμένη θεολογική και πνευματική προσέγγιση του Αποστόλου.

